

מעורב הלבבי ★ מעורב הלבבי ★ מעורב הלבבי ★

התורסיזי — ראש ישיבת "אהל מועד" מיסודה של ר' לליהו חון ור' אברהם היררי רפל; לימודי תלמוד ביבית המדרש ירוש"ן ובישיבת ציון" ששה למד ספרדים ואשכנזים ביחד.

התופפיו — ראש ישיבת " תורה יוספין" שושדזה באותה שנה בירושלים. התופפיו — נפטר בט"ו בעטב התופפיו והוא בן השען ואבראים שניה הנניה שני בנים: מאיר ואברהם.

מקורות לעיון:
ר' דוד ליאיד, לקודושים אשר בארץ, הרצאות דבישי, ירושלים תש"מ 1980, סמו רהה, ר' יוסף זעיר הילוי, ר' יוסף ברוקלון, תשלייד ספר "מחבל הארץ", פרק "יהיו שלמה", ירושלים תשכ"ו.

משה בתן

רבי רפאל — שלמה לאנגידו (בו ר' מאיר)

לידתו: באודם-צובא בשנת התרל"ז

מוריו: הרבנים יוסף י הצדיק הלוי תזרואן חמינו.

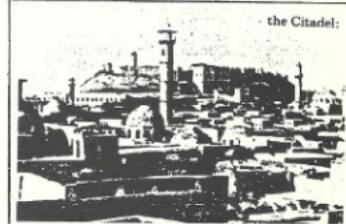
פעילותו בחולב: רב השעמיך בימיו ובכ"ע: מהה על מסדי חורת צדקה ורפאי: עלה לארכז שראל בשנת תר"ס והתיישב בירושלים.

פעילותו בירושלטס:
תר"ס — עלייה לירושלים, מורה בתל-מוד תורה של הבוכרים.

(ג) לאחר חפילה שחירות והקינות, נהוגים לקרא [בבית] קצ'ית חנה, ירימה וזכירה, וכן גם קינה הנקראת "קצ'ית אלזונליה" [אגרת הרעש] מפני הניל. קצ'ית חנה והוא בכיר נזכר ברבינו לפעלת, אלא שפעם נהנו בחולב, לאטמו בכתה הנקמת כלילה — ולאחרונה אמרם אותו בבית ביום, וכאתו. ולענין הקינה "אלזונליה" [וועש — רעדית אדרמה] — עניינו הוא שבשנת תקפיב' כליל צי' אב, היה בחלב טירוד רשותם בעצמת אודירה, וביניהם בכם רטסן לישיביהם, והרגו אז כלף יהודים; לזכר פארע זה, חיבור הרוב משת פחנן זצ'יל קינה הפוחתת במילים "אערור קינה וקיטים חרדים גם ישנים" — ראשין הבהיר של הקינה לפני סדר א' ב', והבהיר האחרונים סימנס חזיק; ואחריו זה הבית האחרון מתחיל לאל הקום פטמיים צראה". קינה זו וסדרת הפארע מזבאים בכתה עת "העלום" זו ניסן שנה חז' גליין צי' עמודו [414] במאטורי של הרוב מאיר גהמד זצ'יל, המכיא קטעים מהבן דב' י"ז כדורנות ארץ" להר משת סחון זצ'יל — מחבר הקינה הניל; ושם כתוב י"ז כדורנות ארץ" להר משת סחון זצ'יל — מחבר הקינה הניל;

[בפערוד 415 העטרה 3] כתוב וזה זצ'יל את הקינה הזאת אומרים ביום תשעה באב אחרי הקינויו, בברית; היא גנדפה פעם אחוז בשנה תרפהה, אבל אולה כליל מן השוק עכ'יל. משעה זה נזכר גם בהקדמת יושב האחים, ובכן במאטורי של יערון המשפחחה" [חדרש אב ש' תשס"ח פערוד 17]: אך היום בחלב אין אומרים קינה זו כלל, ולענין קצ'ת חנה וכו' הגיל — אומרים אותו בבית, יהודים בלבד, ר' חיים דאייה, וח' אדרמןahan ני').

מתוך קונטראס "מען המיצרא" תשמ"ט, הלכות בין המצרים — ונדפס מתוך ספר דרך ארץ, מנגאי אודם-צובא (אלם), עומרם להופע בקרוב. מאת: ר' אברהם ערד.